

Библейски уроци за юноши
(9-15)

Урок:

1-13

Година А
Първо тримесечие

Име:

УРОК 1

ЗА БОГ НЯМА НИЩО НЕВЪЗМОЖНО

Текст за изучаване : Битие18:1—16; 20:1—6.

Стих за запаметяване: «Има ли нещо невъзможно за Господа?» (Бит. 18:14).

Главна мисъл: Бог изпълнява своите обещания; Неговият дар благодатта е предназначена специално за нас.

Имаш ли малка сестричка или брат? Ако да, то се постарай да си спомниш, това което са ти говорили родителите относно възможността за увеличаване на членовете на семейството. Оказа ли се за теб, че е изминало много време до раждането на брата или сестра ти? Мислеше ли си, че това никога няма да се случи? Помниш ли каква радост изпълни всички, когато най-накрая в семейството се появи малкият човек?

Аврам и Сара преживели извънредно голяма радост, когато им се родил син. Те много дълго чакали този щастлив момент. Случило се следното.

* * *

Горещото слънце заливало с топлина всичко наоколо. Навсякъде царяло тишина и покой. Животните, събрани на купчини, лежали на сянка и се пазеха от нахалните мухи. Дори птиците стояха спокойно и неподвижно, очакваши жегата на деня.

Аврам седеше на входа на шатъра, под обширната сянка на Мамриевите дъбове. Той си пеел. Бил доволен и удовлетворен. Взираше се в спокойната картина около него, наслаждавайки се на тишината. Могъщите дъбове създавали гъста сянка. Всичко това създавало невероятна картина.

Постепенно очите на Авраам натезжали и той задрямал на сянката, преди да започне следобедната си работа. Това било много кратък сън

«Даже и да съм на деветдесет и девет години,—леко се засмял, Авраам, — аз все още няма да прекарам времето си в дрямка».

Но какво е това?

Авраам се ококорил и се взрял в приближаващите по пътя пътници. Авраам не очаквал в този ден гости, но по движенията им той отбелязъл, че пътниците са изморени от жегата и са много гладни. Авраам станал на крака.

„Сарра! – викнал той, - излез от палатката” – а сам побързал да ги посрещне.

Авраам се поклонил на гостите до земята, показвайки любезност и уважение.

„Добри хора, - казал той – не отминавайте просто така, отседнете при мен, починете си, разположете се под сянката на дърветата, а аз ще ви донесе студена вода и ще измия нозете ви. Когато се нахраните добре и възстановите силите си, тогава може да продължите пътя си” Бит.18:3-5

Трите пътника се усмихнали и се зарадвали, че са попаднали на такъв щедър човек.

„Благодаря много – казали те – ние с удоволствие ще приемем твоята покана”.

Авраам се уверил, че гостите са се разположили удобно и побързал към палатката.

„Сара – казал той – побързай! Вземи най-доброто брашно и изпечи хляб”

След това избрал най-доброто от говедата си и наредил да го заколят и да го изпекат.

Докато едните слуги пригответе храната, други донесли вода и измили прашните крака на странниците. На трапезата Авраам сам прислужва на гостите. Той им дал всичко най-добро от маслото, млякото и печеното теле.

Един от гостите, по вид на най-старшия, попитал:
„Къде е твоята жена, Сара?“

Авраам се зачудил:

Откъде този странник знае името на неговата жена?
Кои са тези хора? Защо питат за Сара?

Най-старшия продължил: „Аз отново ще бъда в твоя дом след година ... и твоята жена Сара ще има син“ Бит 18:10

Това било толкова неочаквано, че в очите на Авраам пламнал огън: след това разбрал, Кой разговарял с него!
Това бил именно този Човек, който му обещал син двадесет и пет години назад.

Сара била във вътрешността на палатката зад завесите. Това било единственото място, където тя можела да слуша беседите, които се провели под сянката на дъбовете. В тези времена на жените не се разрешавало да стоят на масата с гостите. Когато чула думите на Странника, Сара тихо се засмяла. В продължение на последните двадесет и пет години Авраам твърдял точно това, че ще им се роди син.

Оказало се, че той действително все още вярвал в това и Сара вярвала извесно време. Тя съхранявала тази надежда. Но сега, тя навършила 89 години!

„Наистина ли аз действително мога да родя бебе в такава дълбока старост“ – недоумявала жената на Авраам. Но миг след това Сара застинала от изумление, след като чула как Странника попитал Авраам:

„Защо се засмя Сара и каза: Като съм остаряла, дали наистина ще родя?“

Има ли нещо невъзможно за Господа? На определеното време ще се върна при тебе, до година по това време и Сара ще има син. (Бит. 18:13, 14).

Сара в този момент излязла от палатката и казала първите думи, които ѝ дошли на ум:

„Аз не съм се смяла”. Тя се притеснила и смутила много за смяха и недоверието, което проявила.

„Не, ти се засмя, Аз не греша” – доброжелателно казал Странника. Доколкото Той бил Бог, то Той сам никога, никого не е лъгал, но може да прости на неволния лъжец.

В този момент Сара осъзнала, че Сам Господ дошъл да им даде надежда и да ги подкрепи. Самият Бог ги посетил в шатратата! Неговите думи дълбоко запалили сърцето на Сара. Бог, Който сътворил всичко от нищото, може да ѝ даде бебе! Разбира се, Той можел да направи това! Да им даде собствено дете! Тя искала това повече от всичко друго на света.

Когато Сара се върнала на своето уединено място, очите ѝ се напълнили със сълзи. Това били сълзи на покаяние, надежда и радост.

Събота

Прочетете стихът за запаметяване. Напишете го по дължината на хартия във формата на въпросителен знак (?). В кръг нарисуйте цветна рамка, след това отрежете и поставете знака на такова място, където може да се вижда и да се чете /на вратата, на огледалото, в детската стая и т.н./ Повтаряйте стихът за запаметяване всеки ден в продължение на тази седмица.

Неделя

Прочетете Бит.18:1-8

По-долу отговорете на въпроса - Защо според вас на Авраам му е трябвало да излиза в такъв горещ ден на среща с трима

пътника и да предложи своите услуги, без те да са го молили за това? В какво се състои важноста на тези събития?

Пригответе каквато ѝ да е храна за вашето семейство. Можете да използвате обикновени рецепти, например да опечете картофи, да направите чай или вкусна салата. Разкажете на всички присъстващи, каква библейска история ви е подбудила да направите това.

Понеделник

Исус Христос по време на Своята служба на земята обяснил, защо трябва да проявяваме доброта към ближния, даже когато те не ни молят за това. Прочети матей 25:34-40. По какъв начин, според вас, това място в Библията е свързано с гостоприемството на Авраам, проявено към тримата пътника? Напишете едно от своето мнение по-долу.

Вторник

Прочетете Бит. 18:9—14.

Понякога ние не молим Бог за никакви благословения, защото тяхното изпълнение ни изглежда невъзможно. Сара напълно загубила всякаква надежда за собствено бебенце, което ѝ обеща Бог. И когато тя чула думите на Господ, който потвърди Неговото обещание, тя се засмяла, защото осъществяването на това благословение се оказало невъзможно.

А сега се спрете за минута и благодарете на Бог за това, че Той ви е спасил чрез Собствената си благодат и прави за нас това, което вие не можете да направите сами.

Може би точно днес те е заплашвала опасност навън, но Бог се грижи за теб и те предпазва от всичко зло. Ти нищо не знаеш, но Бог прави това за теб.

Сряда

„Но Бог препоръчва Своята към нас любов в това, че, когато още бяхме грешници, Христос умря за нас”. (Рим. 5:8).
Напишете кратко стихотворение, песен или псалом и изкажете в тях своите чувства по повод Божията любов, която ти не заслужаваш. Ако ти не можеш да направиш това, предложи на своето семейство да изпеете песен за Божията любов – сутринта или вечерта преди лягане.

Четвъртък

Прочетете историята за Авраам и Сара още веднъж (Бит. 18:1—14 и Рим. 5:8) и помислете как може да споделиш с приятелите си историята за Божията благодат.

Например, помислете за добрите дела, които вие можете тайно да направите на произволен човек тази седмица, даже ако той се отнася с теб лошо. След това вижте какво ще стане след това.

Петък

Първо прочетете Еф. 2:8, 9, а след това излезте сред природата, например в парка. Намерете нещо, което считаш, че е Божий дар за теб. Когато го намериш, на тихо място кажи и напиши благодарствена молитва на Бог, за любовта, която Го подбужда да ви дава това, което не заслужаваш.

ЗАПОМНЕТЕ: да си спасен, това е най-великият дар от всички дарове.

УРОК 2

ВЕЛИКАНЪТ И КАМЪНИТЕ

Текст за изучаване : 1 Цар.17

Стих за запаметяване: *«Господ е скала моя, крепост моя и избавител мой, Бог мой, канара моя, на Когото се надявам, Щит мой, рога на избавлението ми и високата ми кула.»* (Пс. 18:2).

Главна мисъл: Нашият Бог е Победител. Той победи вместо нас.

Припомнете си времето, когато са ви дали някаква работа или са ви изпратили да свършите определена задача. Винаги ли с желание сте я изпълнявали или тази задача е повдигала във вас страх? Различава ли се вашето настроение в началото, в сравнение с това, което сте изпитвали в края, когато всичко е приключило? В днешната история ще се запознаем с човек, който са изпратили с поръчение, което се преобърнало в сериозна схватка! Но той победил много повече, отколкото един „великан“. И всички тези „великани“ не били просто хора.

„Давид, Давид – повикал Есей, бащата на момчето – ела при мен сине. Искам да направиш за мен нещо много важно”.

Давид пасял овцете, когато бащата му поръчал да помогне на братята си, които били заедно със Саул и воювали против филистимците. Есей искал, Давид да вземе малко храна и да я донесе на своите братя, а също да донесе подаръци на главния им началник. Както и повечето бащи, Есей се притеснявал за своите деца и искал да знае живи ли са.

На следващата сутрин, при изгрева на слънцето, Давид оставил стадото от овце на най-добрия си приятел, взел със себе си всичко необходимо и излязъл от дома. След четири часа път, той пристигнал в стана на Саул и започнал да търси братята си. Навсякъде царяла суматоха и във въздуха се усещало напрежение. Всички воители били много развълнувани.

„Какво се е случило?” – попитал Давид един от войниците.

„Филистимците са събрали войската си за атака срещу нас, а нашите воители се готвят за бой” – отвърнал той.

Давид, разтревожен, побързал да намери братята си.

„Защо си тук?” – попитал раздразнен Елиав

„Аз донесох....”

„Залягай! Бързо легни на земята”. Брат му грубо го хванал за врата и го хвърлил на земята.

Настанала тишина. От редовете на филистимците излязъл човек с огромни размери и с много грозен и спечатляващ вид застанал пред строя. Слънчеви зайчета заиграли от неговия меден шлем и броня. Филистимецът държал такова огромно копие, каквото Давид никога порано не е виждал.

„Кой е това? – попитал Давид.

„Т..ц..ц, това е Голиат” – прошепнал някой тихичко.

„Изберете от вас един войник и нека да излезе срещу мен. Ако той ме победи и ме убие, то ние ще станем ваши роби” – викал Голиат, а гласът му звучал като гръмотевица.

Давид се надявал, че някой ще приеме този призив, но никой даже не се помръднал от мястото си. Голиат, като не чул отговор, започнал да крещи още по-силно. Размахвайки във въздуха огромното копие, той с потъмняло от ярост лице заругал: „Вие, измет такава! Аз проклинам Бога на Саул и на Израил”.

„Трябва да го поразя – помислил си Давид – не би трябвало нито един израелски воин да допуска, някой да говори така за техния Бог”. Давид обаче бил поразен, когато видял, че израилтяните се уплашили и започнали да отстъпват.

„Защо ние допускаме това, някой да говори така?! – възкликнал младият човек, обръщайки се към братята си – Ние сме длъжни да му забраним да хули така нашия Бог! Какво се е случило с войската на Израил”?

„Успокой се, не се ядосвай Малчо – рязко отвърнал Елиав – Ти сам не знаеш, какво говориш. Виж му ръста! Той е около три метра висок! Знаеш ли, по-добре е да се връщаш вече във вкъщи да пасеш овцете, защото заради теб всички ще ни убият.

Давид се обърнал към други войници: „А вие също ли мислите така? Вие какво, всички ли се изплашихте от великана”?

Войниците безмълвни и унили отминали, без да отговарят на въпроса на Давид, но по пътя те разсъждавали върху казаното. Някой разказал на Саул, това което Давид критикувал и тогава царя го повикал при себе си.

Той попитал: „Какви разговори водиш за гърба на моите воители?”

„Аз говоря за това – отвърнал Давид – че на нас не ни стига смелост да победим този филистимец”.

„Но, виждаш ли...“ – започнал да обяснява Саул, но Давид изпреварил царя: „Господарю, ако никой от твоите войници не иска да убие Голиад, аз ще отида да се бия с него“.

„Ти? – изумил се царя – Та ти все още си юноша, не знаеш воинските техники и не можеш да използваш оръжието. А Голиат се е обучавал още от детство“.

Давид смело отвърнал на царя.” В това вие сте прав, но Бог ще победи в сражението вместо мен. Аз знам за Неговата сила. Един път над бащините овце се впусна мечка, а друг път – лъв. В това време аз бях много малък, но Бог ми даде сила да защитя стадото на баша си. Аз съм сигурен и днес, че Той отново ще бъде с мен“.

Царят се замисли и след това казал:”Аз виждам, че ти си храбър и мъжествен млад човек и ти разрешавам да се сражаваш с Голиад, но трябва да облечеш моите доспехи.

Саул сам облякъл Давид, но той почувствал, че в тези огромни брони, той съвсем няма да може да се движи.

„Благодаря господарю – казал Давид – но аз не мога да се движа с тези тежки доспехи! Позволи ми да се сражавам без тях“.

Царят се съгласил и Давид съблякъл тежката броня. Той сложил всичко в нозете на Саул, взел в ръката си своята прашка и тръгнал към първите редове, за да се срещне с Голиад.

„Боже, това е Твоя битка, помогни ми“ – тихо се помолил Давид.

Прекосявайки малко ручейче, Давид избрал пет гладки камъка с размери колкото юмрук и ги поставил в овчарската си торбичка. В сърцето му звучали думите на псалом: „ Господи, Ти си Моя Скала и Мое спасени. Защо трябва да се боя?“

Приближавайки Голиад, Давид видял, че той наистина е бил огромен, даже се оказало малко повече, отколкото изглеждал отдалеч.

Голиад проследил как Давид приближава към него и в миг осъзнал, че към него се приближава не обучен и опитен воин, а някакво си момченце!

Филистимецът презрително погледнал на Давид и като видял в ръката му прашката, попитал: „Какво, ти идваш към мен с тояга? Да не съм куче?“

Отговорът на Давид прозвучал ясно и силно: „Ти идваш против мен с меч, копие и щит, а аз идва против теб в името на Господ Саваот“. Давид побързал да сложи камък в прашката.

Голиад махнал шлема от главата си и силно се разсмял. Давид не обрънал внимание на смеха на врага си. Завъртял силно прашката си. Камъкът засвистял във въздуха и попаднал точно в челото на великана.

Голиад се поклатил и след миг се строполил на земята. Тишина покрила долината. Давид почувствал, че погледите на цялата войска са обрънати към него. Изплашените филистимци побегнали, удивени от гибелта на Голиад, своя непобедим преди това герой.

Викове на победа проехтяли в стана на израилската армия. Воините вече не се страхували от враговете си. Битката приключила.

Сега Израилтяните разбрали, че те имат Победител над Голиад. Бог победил вместо тях. Днес Господ прави точно същото за нас. Бог е наш Победител. Той побеждава вместо нас.

В продължение на тази седмица помнете, че Бог, *Той е нашият Победител. Той печели победата за нас.*

Събота

Съставете списък с тези събития или ситуации, в които се оказва, че се страхуваме от „великани“.

Помолете Бог, Той да вземе всички проблеми под своя контрол. Благодарете Му за победата над вашите „великани“.

Неделя

Намерете камък, подобен на използвания от Давид. Напишете на този камък стихът за запаметяване.

Поставете го на видно и достъпно място. Започнете да учите стихът за запаметяване.

Поканете Бог да контролира вашия живот.

Понеделник

Прочетете 1Цар.17:38-40. Саул искал Давид да бъде защитен от неговите доспехи. Давид знаел, че в тези тежки бронезилетки никога няма да победи, но той бил убеден, че Бог се нуждае от човешко участие! Победа била получена, тогава, когато Давид се доверил на Небесния Победител.

Помислете над тези думи. Поговорете за тях с възрастните. Прочетете Еф.6:19,20 и нека тези стихове бъдат днешната ви молитва.

Вторник

Прочетете 1Цар.17:12-19. Размислете над прочетеното. Какво е почувствал Давид, когато неговите братя отишли да се сражават с врага, а него са го оставили да пасе овцете? Имало ли е във вашия живот случай, когато са ви „оставяли вкъщи“ именно тогава, когато на вас не ви се

е искало да пропускате важно събитие? Нарисувайте Давид, който се сражава с Голиад. Какво в тези събития е главно? Изобразете отговора си в рисунка. Молете се, Бог да ви помогне да приемете, това което не може да промените /например, поръчение от възрастен/, и да промени притискащите ме обстоятелства /например, да се преборя със страхът/.

Сряда

Прочетете 1Цар.17:1-11. В дневника си опишете доспехите на Голиат. Как изглежда Голиад? Нарисувайте Голиад в доспехите. Назовете всяка част от доспехите му с имената на хора или предмети, които ви пречат да получите благодатта от Бог. Например – телевизор, книги, мач, грубост, нетърпение и т.нат.

Помолете Бог да ви помогне да избягвате хората и предметите, които възпрепятстват получаването на Неговата благодат.

Четвъртък

Прочетете 1Цар.17:20-37

Имало ли е във вашия живот случай, когато не сте искали да слушате някой член на семейството си? Помислете за човек, който вие бихте искали да чуете днес, а също така и с който вие не сте се видели скоро. Запланувайте, кога и как бихте искали да се проведе тази среща.

Молете се за Божията помощ, която да направи по-качествени взаимоотношенията ви с другите хора!

Петък

Прочетете 1Цар.17:45-47

Намерете в този текст такава фраза, която има за вас особено значение и непременно я запомнете. Намерете думи, свидетелстващи за това, че Бог се явява за вас Победител и Този, Който ще ви доведе до победа над „великана“, пречещ в живота ви. Запишете това в своя дневник.

Нарисувайте щит и напишете на него избрана фраза. Залепете рисунката на огледалото или на друго достъпно място, така че да се вижда текста всеки ден.

В днешната молитва кажете на Бог, че вие приемате Него като свой Победител. Благодарете Му за това, че Той е удържал победата във вашия живот вместо вас.

НАПРАВЕТЕ: Преоформете хубава, дебела тетрадка, като я оформите като списание за записки и картинки. Използвайте това списание всеки път, когато изучавате Библията.

НЕВЪЗМОЖНОТО ЗА НАС, Е ВЪЗМОЖНО ЗА БОГ

Текст за изучаване : 2Лет.20:1-30

Стих за запаметяване: « Не ще да е потребно вие да се биете в тоя бой; поставете се, застанете, и вижте със себе си *извършеното* от Господа избавление, Юдо и Ерусалиме; не бойте се, нито да се уплашите; утре излезте против тях, защото Господ е с вас...» (2Лет.20:17).

Главна мисъл: Бог вече е победил вместо нас.

Имали ли сте възможност да видите човек „скован от страх“? А може би вие сами сте преживели нещо подобно? Представете си, че сте се покачили на покрива на къщата, за да гоните гълъбите и в миг краката ви се плъзват и вие чувствата, че слез миг ще паднете и ще се разбиете. Без да искате се хващате за нещо и се задържате. В същия момент чувате познат глас : „Не се бой, не мърдай, сега ще ти помогна“. След няколко мига силните ръце на баща ти, те смъкват от опасната част на покрива и ти помага благополучно да се спуснеш на земята.

Понякога трябва да спрем, да не се движим, за да дадем на Бог възможност да победи в нашата битка. Много години назад, армията на юдеите победила, само като стояла на място и прославяла Бога.

* * *

Един ден при юдейския цар Йосафат на бърз кон пристигнал измъчен, запъхтян съгледвач.

„Да сте жив и здрав царю! – обърнал се вестносецът и се поклонил ниско. – Към теб идва голяма войска от морето: моавци, амаличани и маонци. Те се приближават към Ерусалим”.

Царят много се изплашил, но си спомнил, че Бог е обещал на Давид да помага на Своя народ, ако той се обърне към Него с молба за помощ. Йосафат обявил пост по цялата страна и в Ерусалим се събрали юдеи от всички градове за да се молят на Господ за помощ.

„О, Боже, съди нашите врагове – обърнал се царят в смирена молитва към Царя на царете – За тази битка ние нямаме сили за победа над многочисленият враг. Ние не знаем какво да правим, но ще слушаме Теб и очакваме Твоят отговор. Ние сме Ти благодарни, как ще отговориш на молбата ни за помощ”

Всички юдеи, от малък до голям, стояли пред Бог в молитва, търсеци помощ и защита. Неочаквано един левит, на име Яязиил, станал и се приближил към царя.

„О царю! Аз получих послание от Бог! – силно викнал той – Господ казва, че ние няма да влезем в сражение! Това е Негова битка. Ела с войската си срещу врага и виж, как Бог ще ни избави. Вие стойте и гледайте спасението, което Господ ще ви даде”.

Цар Йосафат паднал на колене и се поклонил до земята, благодарящ на Господ! Всички юдеи последвали неговия пример и благодарили на Бог за обещаната победа.

Когато хората приключили с молитвата, единен вик на одобрение се произнесъл над тълпата. Събраните разбрали: Бог чу техните молитви и те ще видят, как Той ще им отговори. Хорът силно прославил Господа и изпълнил хвалемни песни.

На следващият ден, рано сутринта, всички юдеи, заедно с децата се отправили към мястото на сражението в пустинята Текуе. Всеки искал да види битката, която Бог ще извърши вместо тях.

Отново цар Йосафат застанал пред народа:

„Слушайте ме юдеи и жители на Ерусалим! Помнете: в тази битка ще воюва Бог. Вярвайте в Господа и Той ще ви даде мъжество и ще имате успех. Ако ние следваме съветите на нашите пророци, то задължително ще победим”.

След това цар Йосафат се разпоредил да поставят пред армията певци в униформа и всички се отправили към мястото на битката, прославяйки Бога.

„Славете Господа, навеки да бъде Неговата милост”.

В това време, когато юдеите славели Бога, Той подбудил разногласие във вражеската армия – моавци, амаличани и маонци, започнали да се карат помежду си. Когато цар Йосафат, заедно с народа от юдеи изкачили хълма, там не се оказало нито един войник – врагът се убил един, друг.

Юдеите събрали много богатство и благодарили на Господ за благословенията. Затова цар Йосафат с радост и тържество повел народа обратно в Ерусалим. Под съпровода на арви, флейти и тръби, хората въздавали хвала на Бога.

В същият момент мълвата за това, че Сам Господ е воювал против враговете на Израил се разпространила из околните царства и съседни народи и много години напред оставили юдеите в мир.

В продължение на тази седмица запомнете, че **Бог винаги ни дава победа.**

* * *

Събота

Съставете списък с тези проблеми и изкушения, чрез които дяволът иска да ви победи. Помолете Бог да попеди вместо вас. Благодарете на Господ за очакваната победа, даже проблема да не е все още решен.

Неделя

Прочетете Втор.20:1-4 Ако сега имате нерешен проблем или се е създала безисходна ситуация, от която никой не може да ви помогне да решите, помолете Бог да изпълни своето обещание и Му благодарете за победата, която ви е подарил.

Понеделник

Нарисувайте и изрежете символ на победата и напишете на него стихът за запаметяване. Поставете го в своята стая, така че през цялата седмица да имаш възможност да го четеш и запомниш наизуст.

Вторник

Прочетете 2Лет.20:6-12 – молитвата на Йосафат, която той произнесъл пред хората в храма.

Допишете:

1.Прославете Бога за това, че Той има

...../стих...../

2.Славете Бога за това, че Той е направил за Израил

...../стих...../

3.Молитвата на Соломон

...../стих...../

4.Възникналите проблеми пред Израил

...../стих...../

5.Обръщане към Бог за помощ

...../стих...../

6.Признаване на своята безпомощност и пълно предаване решенията ва Божията ръка

...../стих...../

Използвайте този опит, когато говорите на Бог за особени проблеми, с които вие сте се сблъскали днес.

Сряда

Прочетете 2Лет.20:13-19. Представете си , как тези хора славят Бог. По какъв начин вие може да прославите Бога за Неговите благословения? Припомнете си случай от вашия живот, за който вие и днес може да благодарите. Направете го в този момент. Напишете благодарствено писмо на Бог, за неразрешен все още проблем и го запечатайте в плик до момента на получаване на отговора. Предайте Му своите тревоги, предайте Му своя живот, предайте Му своите ежедневни планове.

Четвъртък

Прочетете 2Лет.20:20, 21. Представете си, че вие сте в групата на хора и вървите пред въоръжената войска на Йосафат, прославящи Бог за дадената победа. Готови ли сте да благодарите и славите Бог, даже когато слушате по свой адрес присмивания за това че вие не постъпвате както всички останали, защото сте християни.

Петък

Прочетете 2Лет.20:24-30. Нарисувайте музикален инструмент, на който вие искате да прославите Бог. Представете си, че сте във вечността сред изкупените, които свирят на тези инструменти и прославят Бог за Неговите уроци. Помолете Бог винаги да ви помага, именно така, че Той да побеждава в битките вместо нас.

КОЙ Е БОГ – ИЕОВА ИЛИ ВААЛ

Текст за изучаване: 3Цар.18:16-46

Стих за запаметяване: «Послушай ме, Господи, послушай ме, за да познаят тия люде, че Ти, Господи, си Бог, и че Ти си възвърнал сърцата им надире...» (3Цар18:37).

Главна мисъл: Бог никога не се отказва да завоюва нашите сърца

Искал ли си някога да получиш вещь, толкова силно, че заради нея полагаш всички усилия и правиш всичко възможно; даже си готов да се откажеш от нещо? Мислил ли си, че Бог прави всичко възможно, само да ни спаси и по някакъв начин да Му разрешим да заеме първо място в нашите сърца?

* * *

Представете си, че живеете в гореща Палестина, където вече три години не е имало дъжд. Пресъхнали реки и езера, изгоряла трева, няма храна за добитъка, хората гладуват и страдат от парещото слънце. Израилтяните стенат, но причината за своите страдания те търсят не в отстъплението си от Бог, а обвиняват пророк Илия, който е казал на Ахав, че няма да има дъжд, нито роса, докато Бог не ги изпрати на земята. Ахав искал да накаже Илия. Той е изпратил агенти даже и в другите царства.

Неочаквано обаче Илия се появил сам. Той не се изплашил от царя, но също така не го успокоил. Казал му да се съберат всички пророци на Ваал на планината Кармил.

Тръгнал Илия всред народа и викал: Дълго ли ще се чудите на кой Бог да служите? Днес трябва да направите избор. Всеки от вас трябва да реши един път завинаги, кой е Бог: езическият Ваал или Господ Бог Иехова.

„Донесете ми две млади телета“ – обърнал се Илия към група мъже, стоящи наблизо. – Аз останах единственият пророк на Господ, но Вааловите пророци са 450. И аз и те – всеки от нас ще призове своя бог и ще видим, кой от тях ще отговори.

Когато мъжете отишли да донесат телетата, Илия се обърнал към пророците на Ваал: „Направете своя жертвеник, а аз ще възстановя разрушения жертвеник на Господа моя Бог. Почакайте и бъдете готови, когато донесет телетата.

„Ето ги бикове“ – викнал някой, когато животните преминали през тълпата.

„Изберете си телето и го убийте – заповядал Илия на Вааловите свещенници – поставете го на дървата, но не палете огъня. Аз ще направя същото“

Когато Вааловите пророци завършили своето дело, Илия се обърнал към тълпата и казал:

„А сега всеки от нас ще се помоли на своя бог и ще го помоли да му изпрати огън. Аз вярвам, че Този който запали огъня е истинския Бог. Тогава всички ще Го последваме. Нека Вааловите пророци да започнат първи – казал Илия.

Пророците на Ваал започнали да се молят на своите богове.

Изминали няколко часа, но нито едно дърво не се запалило.

Тогава Илия казал на езическите жреци: „Може би Ваал спи или е отишъл на пътешествие?“

С неистови усилия жреците крещяли, викали, режели си месата, за да привлекат вниманието на Ваал. Най-накрая, късно привечер, те се предали, изнемощяли в отчаяние. Ваал не запалил огъня.

Сега дошъл редът на Илия. Той отново се обърнал към пълпата:

„Елате напред, не се бойте“.

Илия поправил жертвениека от дванадесет камъка, окопал около него, заколил телето и го поставил на дървата.

„На мен ми са нужни четири бъчви вода“ – казал той и няколко човека отишли да изпълнят поръчението. Когато се върнали, Илия заповядал: „Излейте водата върху жервеника и след това донесете още толкова вода“.

Илия и трети път поискал да повторят процедурата и водата плъзнала навсякъде по дървата, по жертвата и целия окоп се напълнил с вода.

„Илия явно не е с ума си от жегата – извикал някой. Жертва, полята с дванадесет бъчви вода никога няма да се запали“.

Илия заел своето място до жертвеника. Коленичил и започнал да се моли: „Боже, тези хора, заради своето спасение, трябва да разберат, Кой си Ти – истинският Бог. Аз направих всичко, което Ти ми каза и сега те моля отговори на моята молитва. Покажи им, кой си Ти и че ги призоваваш да следват само Теб.“

И дойде огън от Бога и изпояде жертвоприношението, и дървата, и камъните, и изблиза водата. Като видя всичко това народът падна на лицето си и каза: „Господ Бог, Господ Бог“.

Усилило се хвалението, хората с благоговение паднали на колене. В този ден Господ показал, че Той е истинският Бог. С тези необичайни проявления на Своето могъщество Бог подбудил израилтяните да обърнат сърцата си към Него. И днес Той използва всевъзможни способности с надеждата да спечели нашите сърца.

В продължение на тази седмица запомнете, че **Бог никога не се отказва да завоева нашите сърца.**

* * *

Събота

След богослужението идете при възрастен член на църквата и му задайте няколко въпроса.

1.Спомнете си и разкажете, как Божията благодат се е проявила във вашият живот?

2.В какъв образ силата на злото е възпрепятствала да застанете на страната на Бога?

3.Какви способности Бог е използвал, за да ви привлече към Себе си?

Запишете тези отговори и ги донесете на следващият урок в съботното училище.

Неделя

Нарисувайте жертвеник с горящ огън, напишете стихът за запаметяване и започнете да го учите. Поканете Бог, Той да ръководи вашият живот.

Понеделник

Прочетете 3Цар.18:1-15

Обърнете внимание, кого Бог е използвал, за да спаси пророците във времето, когато Езавел безпощадно започнала да ги унищожава. Попитайте някой възрастен да си спомни, как се преживява време на глад и как Господ им е помогнал да издържат.

Благодарете в молитва на Бог за Неговата грижа и за това, че Той осигурява всички ваши ежедневни нужди.

Вторник

Прочетете 3Цар.18:16-24. Представете си, че сте на мястото на Илия, когато той сам стоял против 450 пророци на Ваал, пред отстъпилия цар и пред огромната, вражески настроена тълпа.

Илия един-единствен стоял на страната на Бога. Спомнете си, имало ли е в вашия живот случай, когато е трябвало да вземете решение сам да стоите на страната на Бога. Помолете Бог да ви даде сили и мъжество да побеждавате в такива ситуации, без да се боите от стоящите срещу вас хора. Благодарете на Бог за това, че Той е обещал да бъде на ваша страна.

Сряда

Прочетете 3Цар.18:25-29. Обърнете внимание с какъв фанатизъм и усърдие жреците се опитвали да победят. Помислете, имали ли сте моменти, когато вие сте спорили ожесточено, за да спечелите словесната битка, макар че дълбоко в душата си съзнавате, че не сте съвсем прави? Помолете Бог за помощ да чувате Неговия глас, предпазващ ви от неправилни постъпки.

Четвъртък

Прочетете 3Цар.18:30-35. За какво се използват пожарогасителите при потушаването на огън? Случвало ли ви се е при дъждовно време да палите полеви огън? Бързо ли се запалват мокрите дърва, ако не добавите лесновъзпламеняващи се вещества? Може ли човек да запали огън при наличието на обилно количество вода? Помислете за могъществото на Бог!

Може ли във вашия живот да възникнат трудности, които Бог не е в състояние да разреши? Помолете Го да ви

научи да Му се доверявате при различни обстоятелства и да помним, че за Него не съществуват прегради.

Петък

Прочетете 3Цар.18:36-39. Намерете в молитвата на Илия фразата, която ви е най-близка и която искате да запомните. Напишете молитва или песен на Бог, като се постараете да изразите всичко, което вие мислите и чувствате от наученото през този месец. В молитва благодарете на Бог за Неговата благодат, помолете Го за защита и ръководство.

ГЪЛЪБИ И ПОКЛОНЕНИЕ

Текст за изучаване: Йоан 2:13-25

Стих за запаметяване: «Писано е:» Домът Ми ще се нарече молитвен дом, а вие го правите разбойнически вертеп» (Матей 21:13).

Главна мисъл: Проявявайки уважение и благоговение в Божия дом, ние откликваме на Божията любов.

Вие може ли да си спомните някакъв пример или момент, когато вие влизате в стаята и буквално ви поразява, това което виждате там. Може ли да е била добра изненадата? Спомнете си реакцията. Или сте видяли как малкият ви брат или сестра е разхвърлял вашите неща и е счупил най-любимата ви играчка! Какви чувства изпитвате? В днешната история ще разберете, какво направил Исус, когато видял безобразното поведение на хората в храма.

* * *

Петър захванал с вилата хубава купчина сено и я хвърлил на овцете в яслата.

„Кога най-накрая ще си сменя работата – промърморил той, гледайки агънца, блъскащи се в краката му. На празника Пасха винаги имам повече работа”

„Петър, нужна ни е твоята помощ. Ела бързо” – повикал го Енох, свещеника на храма.

„Да, господине – отвърнал Петър и помислил за козето сиренце и пшеничената питчица, които майка му бе сложила за обяд – Явно и обяд днес не ми се полага” – казал той, оплаквайки овчарския си живот.

Поставяйки в яслите последната купа сено, Петър се отправил към двора за търговия. Той си спомнил своя дванадесети рожден ден. Именно тогава той получил право да работи в харма. Цял живот Петър мечтаел, някой ден да помага на свещениците. Но днес храмът приличал повече на пазар отколкото на място за богослужение.

Приближавейки се, Петър чул нарастващ шум, който преминал в оглушителна глъч. Проправяйки си път през тълпата, Петър с болка гледал творящото се наоколо.

След пътешествие, продължило не един ден, поклонниците искали колкото се може по-скоро да изхарчат своите пари за закупуване на неимоверно скъпи птици и животни за жертвоприношение.

Баща му винаги е учил Петър, че свещениците трябва да помагат на нуждаещите се. А тук свещениците и продавачите се обединили да лъжат и крадат хората. Ден след ден Петър наблюдавал търговията. Мраз сковавал неговото сърце. Това, което се случвало в храма не е било служба на Бог.

„Петър! Побързай!” – разсърдил се Енох и този вик върнал Петър към действителността. Добрал се най-накрая до мястото, където бил Енох и попитал:” Какво трябва да направя Енох?”

„Взимай драхмите и динарите, дадени за гълъбите и гургулиците. Аз не мога да се справя с такава тълпа – отвърнал Енох – Не помня, кога за последно толкова бедни са се събирали в Ерусалим за Пасхата”.

Петър присвил очи, но започнал да вземал парите и давал приците определени за бедните жертви; пот се стичал

по гърбът му и той едва чувал какво искат купувачите; главата му се замаяла от шума, който идвал от всички страни.

Получил драхми от някакъв старец, Петър неочаквано чул вопъл. Той с любопитство погледнал в тази посока, където бил старецът. Петър така се ококорил, че останал с отворена уста. Масовото вълнение силно нараствало, хората се блъскали и удряли един друг с лакти. Лицата им искряли от ярост.

„Какво се случи?“ – попитал Петър един от продавачите, опитващ се безуспешно да изкочи от тълпата.

Извикал: „Ето-Този“ – продавачът показал в тази посока, откъдето сам току що бе изкочил.

Скочил на масата, Петър видял какво се случило. Вместо святкащи мечове, житове и шлемове на римски войници, той видял Човека с камшик в ръка.

„Кой е Той? – запитал Петър – И как са Му дали право да провокира така хората?“

И в този момент Непознатият казал: „Изчистете от храма всичко, с което търгувате! – провикнал се Той – Това е Божий дом, а не спортна площадка“.

Постепенно храмът се очистил от птици и животни, врявата престанала. Непознатият седнал, а децата седнали в Неговите нозе.

Петър се приближил.

„Трябва да разбере повече за този Човек“ – казал на себе си той и се обърнал към жената стояща до него.

„Вие знаете ли кой е този Непознат?“

„Чувала съм името Му – Исус. Говорят, че Той е от Назарет“ – отвърнала жената.

„Не се бойте – казал Исус на хората около Него – Аз искам да ви помогна. Бог ви обича и Той скърби за това, че се отнасят така с вас“.

За миг погледите на Петър и Исус се срещнали и Петър прочел в погледа на Христос: „Петър, пази се от примера на тези свещенници, които са се отделили от Бог”.

Петър се усмихнал в отговор и разбрал, че храмът е предназначен за среща с Бог.

Както винаги е било, така и сега Божият храм е свято място на Божието присъствие и ако ние демонстрираме уважение и благоговение в Божия дом, това означава че отговаряме на Неговата любов.

* * *

Събота

Запишете в една колонка всичко, което ви пречи да проявявате благоговение в Божия дом. Заедно с това посочете, какво ви е нужно, за да измените отношението си към богослужението. Помолете Бог да ви прости за неправилното поведение и да ви научи как би трябвало да се държим на мястото за поклонение на Бог.

Неделя

Направете или нарисуйте макет на църква, молитвен дом, храм. Напишете стихът за запаметяване на него и започнете да го учите. Помолете Господ да ви напомня тези думи всеки път, когато вие идвате на богослужение.

Понеделник

Прочетете Йоан 2:13-15. Разкажете на някой историята. Представете си, как се е почувствал Исус, когато дошъл в храма и е видял пазар, вместо богослужение. Помислете, какво вижда и чувства Исус, когато Той гледа

мястото, на което Му се покланят. Помолете Исус да ви помогне да бъдете с вас, когато ходите на църква.

Вторник

Прочетете Йоан 2:16. Помислете с какъв тон Исус казал забележката на продавачите на гълъби. /Исус говорил строго, но без обиди и грубости./ Спомнете си как разговаряте, когато нещо или някой ви е раздразнил. Нарисувайте гълъби и ги поставете на видно място, за да ви напомнят, че даже и справедливите забележки, трябва да бъдат казани вежливо и спокойно.

Помолете Святия Дух да ви помогне да намерите нужните думи, в нужното време и да ги кажете с нужния авторитет.

Сряда

Прочетете Йоан 2:17

Тези стихове се срещат също и в Стария Завет. Постарайте се да ги намерите, като използвате компютърна версия на Библията или за андроид. Ако ви е трудно, потърсете помощ от възрастен. Запишете намерения стих и го донесете на съботното училище.

Благодарете на Небесния си Татко за Библията, която ни помага да разберем за Него и Неговата воля.

Четвъртък

Прочетете Йоан 2:18. Помислете, какво означава думата „власт“. Намерете значението на тази дума в Тълковния речник. На каква основа едни хора, управляват други? Защо юдеите поискали от Исус да покаже знаци на своята власт? В своята тетрадка прибавете атрибутите /символите/ за власт /например царски скъптър, печат,

депутаска карта и т.н./ . Молете се Господ да ви помогне да приемете Неговата власт в своя живот.

Петък

Прочетете Йоан 2:19-22. Припомнете си как се изпълнили думите на Исус, записани в стих 19? Доволен ли е Исус от състоянието на храма във вашите тела? Ако не, какво следва да усъвършенствате в себе си?

Обсъдете със семейството си, как най-добре да провеждате домашното богослужение. Измислете някаква особенна среща в съботния ден. Споделете идеята си в групата на Съботното училище. Молете се , Исус да ви помогне да съхраните чистотата и святостта на храма във вашите тела и също така святостта и благоговението на домашното Богослужение.

СЕГА Е ТУК, А СЛЕД МИГ ГО НЯМА

Текст за изучаване: Лука 4:16-30

Стих за запаметяване: «Ще благославям Господа, Който ме е вразумил; Още и в нощно време ме учат вътрешностите ми. Винаги турям Господа пред себе си; Понеже Той е от дясно ми, аз няма да се поклатя» (Пс.16:7,8).

Главна мисъл: Когато откликваме на Божията любов, нашето поклонение се съсредоточава на Христос.

Помните ли такив мигове, когато се намирате в молитвения храм, усещайки особената близост с Бог? Може би това е станало по време на песента, проповедта или нещо друго?

* * *

Халев гледал човека, който се изправил да чете от Священното писание. Той чул от едни селяни за Исус, как Той ходел от град на град и изцелявал хората. Сега Исус отново се върнал в Назарет, градът в който Той пораснал. Оказало се, че днес в синагогата са се събрали необичайно много хора. Целият глад чул, че се е върнал най-известният им съгражданин. Сега хората искали да видят, колко се е променил Исус.

„Интересно, какво ще кажат за Исус и колко е вярна мълвата, която се носи за Неговите чудеса” – попитал Йоил и бутнал Халев с лакът.

„Нищо неznam за това. Може би днес Той ще направи чудо и ние ще го видим. – отговорил Халев”.

Исус развил свитъка, всички затаили дъх в очакване, кога Той ще заговори.

Исус прочел това място от книгата Исая, където пророкът говори: „Духът на Господа е на Мене, Защото Ме е помазал да благовестявам на сиромасите; Прати Ме да проглася освобождение на пленниците, И прогледване на слепите, Да пусна на свобода угнетените, Да проглася благоприятната Господна година” Лука 4:18,19

Поведението при четене на стиховете привлякло вниманието към Исус. Той говорел като личност имаща могъща власт, но в същото време излъчвал доброта. Като приключил да чете, Исус върнал свитъка на служителя. Очакващи в тишина, присъстващите чакали какво ще бъде продължението.

Исус погледнал цялата стая и започнал бавно да обяснява прочетеното: „Казаното от Писанието се изпълни в този час, и като гледате на Мен, вие виждате Човека, за Който говори Библията”.

Хората знаели, че той е дърводелец, а сега Той претендира, че може да изцелява съкрушеният сърца.

Гледайки на лицата на хората, обкръжили Исус, Халев прошепнал на Йоил:

„Кога Исус обяснява Писанието, всичко става ясно. Защо другите учители не умеят да говорят така просто”? Но не на всички се харесали обясненията на Исус за Себе Си. Някои дошли с ярост, защото Той не им показал чудеса. Те искали да видят доказателства за тези чудеса, които Христос извършил в Капернаум. В крайна сметка те познавали този Човек още от детски години. Неочаквано един от старейшините скочил на крака и извикал:

„Какво ви става на всички? Вие не помните ли Иусу? Той беше един от нас. Той е прото синът на Йосиф”.

„Точно така, точно така – извикал друг старейшина – Защо следвате този Човек, като стадо овце!”

Иусу ни стори много добрини. Какво ще кажете например за Неговите изцеления?” – възразил някой.

„Охо! Изцеления? Откъде да знаем, че всички тези истории са истина – узвително попитал първия старейшина – Той нищо не е направил тук в Назаред”.

Халев забелязъл че тълпата започнала да се колебае. Много поддържали първия старейшина. Хората викали, всеки искал да бъде чут. В синагогата настъпил пълен безпорядък.

Никой не забелязал, кой първи хванал Иусу, но много последвали неговия пример. Изтиквайки Иусу към вратата, старейшината, който викал най-силно от всички, обърнал се към тълпата и викнал:

„Ние няма да позволим на този Човек да прави подомни заключения. Мисля че трябва да сложим край на Неговия живот. Да Го изтласкаме към скалата и да го бутнем в пропаста”.

Тълпата, блъскайки се, се придвижила през града към пропаста. В този момент се разбрало че се слага край на службата на Иусу. И това ще се случи именно в този град, където той израснал! Шумната процесия се изкачила на върка на канарата, намираща се близо до Назаред. Неочаквано обаче хората спрели. Те се питали един друг: „Къде е Иусу? Къде изчезна?” На тях не им било дадено да видят, как ангелите, които стояли редом с Него в синагогата, се качили с Него на върха и Го извели из тълпата.

Когато жителите на Назаред достигнали до края на пропаста, те най-после осъзнали, че Иусу вече не е с тях. Смутени, хората се прибрали по домовете. Когато Иусу живял заедно с тях, те имали възможност в близост да

разберат Кой е Той. Но до тях достигнал само слухът за удивителната работа, която Той извършвал в околните села. Те имали шанс да повярват в Него. Хората обаче не искали да повярват, че Той е нещо повече от момчето израснало всред тях.

* * *

Събота

История

„Твоето лице свети! – казал един път индуист, съжител на християнин – Как се снабдяваш с него?“

„Аз не използвам крем – отвърнал удивен християнинът.

„Не използваш – настоял индуистът – Вие християните винаги използвате крем. Аз забелязах такава светлина по лицата на всички хора, там където се срещат с теб“.

„Добре, ще ти разкрия тайната, от какво сияят нашите лица – помислил и допълнил с усмивка на лицето християнинът – Това е резултат от съзерцаването в Исус“.

В нашият живот много силно влияят хората, с които ние общуваме. Ние усвояваме техните навици и сами не забелязваме колко много им подражаваме. Ние даже променяме някои черти от техните характери.

Но много силно ние се променяме, вирайки се в Исус. Когато ние размишляваме за характера на Божия Син, нашият живот постепенно се преобразява.

Такова близко общуване с Бог ни позволява да придобием способност да отразяваме удивителният свят, който ни озарява от небето.

Неделя

Нарисувайте кръг във вашата тетрадка. Напишет

основния стих по края на кръга. В църтъра напишет ИСУС. Всеки ден, в продължение на тази седмица, рисувайте по едно лице на човек, за който вие се молите. Нарисувайте линии, които съединяват тези лиза /или имена/ с центръра на кръга.

Молете си Бог да стане ценътр във вашите богослужения.

Понеделник

Прочете Пс.34:18.

Помислете над тези думи.

Запишете в тетрадката си способности, с които вие можете да прославите Бог.

Съставете план на домашното богослужение. Бъдете водещи на него в петък

Вторник

Прочете Лука 4:14-16.

Помислете как галиляните реагирани на появяването на Исус в техния град? Какво според вас означава „силата на Духа“ в стих 14?

Решете какво ще правите във времето на „своето“ богослужение в петък. Това може да бъде четене, беседа, игра и т.нат.

Сряда

Прочетете Лука 4:18-22.

Запишете в своята тетрадка стихове 18 и 19, използвайки език, на който говорите с приятелите си.

Помислете за какво ще се молите и какви песни ще пеете по време на богослужението в петък. Попитайте член на семейството ви да ви помогне за това богослужение

/например попитайте ваш брат или сестра да отговарят за пеенето/.

Четвъртък

Прочетете Лука 4:23-27.

Помислете, какво Исус се опитал да обясни на жителите в Назаред, давайки им пример с Илия и Елисей? Връщали ли сте се някога в град, в който сте живели преди това? Какво сте чувствали?

Молете се за това, Бог да ви даде разбиране и мъдрост при изучаването на Неговото слово.

Окончателно изчистете плана за вашето домашно богослужение. Съберете всички необходими материали. Съобщете на всички членове на семейството, времето и мястото на провеждане.

Петък

Прочетете Лука 4:28-30.

Помислете, какво е заставило жителите на Назаред да се разгневят така? Ще се раздразните ли ако ви поставят на тяхно място? По какъв начин Исус не влезе в пререкание с тях?

Помнете, че Бог винаги е до вас и Той е готов да влезе във вашия живот.

Съберете своето семейство и заедно проведете богослужението.

ПЪТЯТ НА СЛУЖЕНИЕТО

Текст за изучаване: Марко 1:21-28

Стих за запаметяване: «Влезте в портите Му със славословие и в дворовете Му – с хваление; славословете Го и благославяйте името Му» (Пс.99:4).

Главна мисъл: Когато взимаме активно участие в богослуженията, ние отговаряме на Божията любов.

Имате ли любим учител или проповедник? Как мислите, защо този човек ви допада? Казвали ли сте му какво чувствате? Представете си, че Исус е ваш пастор!

* * *

Аарон се въртеше на стола, пречейки на баща си, който седеше до него.

„Аз съм радостен, че дойдохме по-рано – промървил той – Не мога да повярвам, че днес в синагогата има толкова много хора.

„Целият град и много чуждунци са дошли да чуят Исус – отговорил бащата – След като Той изцели сина на големеца, мълвата за Неговите учения бързо се разпространи по целия град”.

„Може би, Той и днес е изцелил някой” – с възторг прошепнал Аарон.

„Възможно е – казал бащата – Но на мен ми се струва, че Исус няма да стане да прави това за наслада на тълпата. На Него това не Му е присъщо.

Най-накрая Аарон видял Човека, Който толкова много го интересувал. Исус по нищо не се отличавал от хората, тъпящи се около Него. Той изглеждал така, както и всички други – всяка събота ходел в синагогата и заедно с всички вземал участие в богослуженията.

„Защо Исус остана толкова дълго в Капернаум? – гласно попитал Аарон.

„През наша град минава много народ – отговори баща му – Исус иска Неговата вест да достигне колкото се може повече хора. А Капернаум е най-удобен за такова място”.

Тълпата утихнала, когато Исус започнал да говори. Никой не искал да изпусне и една дума от Неговата реч. Оказало се, че Той говорел, обръщайки се непосредствено към всеки слушател. Исус използвал примери от обичайния живот, разбираеми за Неговите събеседници, но в същото време и за много важни неща, например за Божията любов. За нея Той говорил толкова авторитено, че било невъзможно да не повярваш в Неговите думи.

Поразен, Аарон чул ясните, думи на Исус.

„Татко, когато Той говори, всичко е просто и ясно” – прошепнал Аарон.

„Ти си прав, сине мой – отговорил бащата – Исус умее да обучава на важните неща, излагайки ги ясно”.

Оглеждайки се, Аарон забелязъл, че всички хора внимателно слушат Исус. Някои се усмихват, други в знак на съгласие кимат с глава, но някои си там мърморели.

„Татко – прошепнал Аарон – а защо тези хора там мърморят?”

„Те са от синедриона – така тихо тоговорил бащата – Казват, че те старателно следват Исус от град на град, събирайки сведения за всичко, което Той прави?”

Исус започнал да говори за Своето Царкво.

„Ако хората, станат роби на сатана – провъзгласил Исус – Аз не искам, който и да е от вас за бъде роб. Аз дойдох да направя всички свободни”.

Неочаквано някакъв вик от екот озвучил зданието. Аарон замръзнал на място. Той никога не е слушал нещо подобно.

От последния ред на синагогата се втурнал човек. Протягайки ръце, видно опитвайки се да се докосне до Исус, той се устремил направо към Него. Но когато човекът се приближил до Исус, нещо невидимо го отблъснало назад. Оказало се, че той се бори с нечисти сили, с демони.

„Изчезвай! Какво искаш от нас? – извикал той с нечовешки глас – Ти – Исус от Назарет. Не ни мъчи! Аз знам кой си Ти, Ти си Свят Божий.

Аарон погледнал на Исус, Който прострял ръка към беснуемия. Лицето Му едновременно изразявало гняв и съжаление.

„Замълчи и излез от него!” – заповядал Исус на демоните.

И тогава нечистият дух се подчинил. През тълпата се чули възторжени възгласи:

„Видяхте ли? Потресаващо! Кой е този човек?”

Издигайки ръка, Исус помоли за тишина и продължил богослужението. Този път в него взели участие всички, без изключение.

След службата в синагогата Аарон и неговият баща тръгнаха за вкъщи. Те размишлявали за това, колко е хубаво, че точно днес те били на богослужение, на това място, където доброто винаги побеждава злото.

* * *

Събота

Прочетете 1Кор.12:12-27

В църквата, Бог е отделил за всеки от нас определено място, където ние можем по най-добрия начин да Му служим.

Запишете думата „вярно“ или „невярно“ на следните фрази:

Църквата, това е:

1.Хора, които правят грешки, но се стараят да служат на Бог.....

2.Място, където страдащите намират успокоение и помощ.....

3.Това, което помага на хората в техния живот
.....

4.Група от хора, обединени от вярата в Исус
.....

5.Група от хора, които са получили великия дар да служат на Бога

6.Място за старци, които се събират да чуют скучна проповед
.....

7.Място, където добри хора се събират, за да се порадват на своите добри характери

8.Старо сдание с купул

9.Сбирщина от ненормалки хора, стараещи се да удържат юношите от купоните.....

Неделя

Направете или нарисуйте вратата на храма, напишете под рисунката стихът за запаметяване и тази седмица го научете наизуст.

Понеделник

Прочетете Марко 1:21,22

Думата „власт“, „авторитет“ могат да имат различно значение. Сравнете вашето разбиране с тези стихове: „Тогавата дошли в Капернаум. Когато настанала съботата, Исус не губел време, а се отправил към синагогата. Той цял ден учил там хората. Народът за разлика от религиозните водачи, бил поразен от това, че Той учел уверено и твърдо”.

Вторник

Прочетете Марко 1:23-28 и Йоан 2:15,16

Исус използвал всичките си способности, така че богослужението да въздейства по най-силният начин на хората. Обсъдете заедно с възрастите, какви са вашите способности, за да приемете по-активно участие в богослуженията на своята църква.

Помолете Бог в молитва да ви даде амъдрост да разберете, че вие сте в състояние да го направите и ви надари с мъжество да приключите предназначението на вашето дело.

Сряда

В псалмите на Давид в 1Летописи 16:8-36 се говори за множество разнообразни елементи на богослужението. Попълнете във вашата тетрадка различните начини за служба на Бог.

Прочете стихове 8-11 в качеството на молитва от първо лице / „Аз ще благодаря на Бог, аз ще хваля Името Му...” /

Четвъртък

Прочетете Пс.64:4 и Пс.91:12-14.

Помислете, какви обещания е дал Бог на служещите в дома Господен?

Помолете Бог да излее Неговите специални благословения, когато вие съставяте планове и активно работите по време на богослуженията в Неговия дом.

Петък

Прочетете на семейното богослужение Псалом 99. Четете в кръг по един стих, докато не бъде прочетен целия псалом.

Помолете всеки да сподели впечатленията, какво означава за него този псалом /или ако сте сам, запишете своите впечатления в тетрадката си/.

В събота изпейте заедно песен, която прославя Бог. Благодарете на Бог за щастливата възможност да Му служите с радост.

КОГАТО ИСУС БЕ ЖАДЕН

Текст за изучаване: Йоан 4:5-26

Стих за запаметяване: «Бог е дух; и ония, които Му се покланят, с дух и истина трябва да се покланят.» (Йоан 4:24).

Главна мисъл: Където и да се намираме, ние можем да се погланяме на Бог в дух и истина и в отговор на Неговата любов.

*Случвало ли ви се е да останете без вода за пиене?
Изпитвали ли сте някога голяма жажда? Тази история е за човек, който е жаден не само за вода, но и за нещо повече.
Представете си, че сте в страшна жега!*

* * *

Облак прах се разнесъл под краката на юдеите, отиващи под палещото обедно слънце към прекрасната долина Сихем. В началото на долината се намирал Якововия кладенец. Исус с радост приседнал тук, за да отдъхне, а учениците се отправили към града в Самария да вземат малко храна.

Не след дълго време към кладенеца дошла жена. Тя носела водоносен съд, както и почерпало с вървичка. Жената пуснала почерпалото в кладенеца и Исус чул плискането на водата. Жената мълчала. Тя се държала така, сякаш никой нямало наоколо, защото юдеите и самаряните,

живеещи на това място се стараели да не говорят един с друг.

И когато тя се приготвила да си тръгва, Исус се обърнал към нея.

„Ще ми дадеш ли да пия малко вода?“

На тази молба самарянката не могла да откаже. Порядъчния юдеин, никога не би поискал от самарянка услуга, но нито един човек в този сух район, не може да откаже молба за утоляване на жаждата.

„Защо Ти искаш от мен вода, та Ти си юдеин?“ – рязко попитала самарянката.

На това Исус отговорил: „Ако ти знаеше, Кой съм аз и какво Бог иска да ти даде, то ти ще поискаш от мен вода и аз ще ти дам вода на живот“.

Исус обичал да кара хората да се замислят.

Жената не разбрала всичко, което Исус имал в предвид, но Неговите думи звучали някак си много важно. Самарянката не била уверена в себе си, защото пред нея стоял юдейски пътник.

„Мислиш се за по-важна и по-могъща личност, отколкото Яков, който ни е направил този кладенец? – попитала самарянката.

Исус не започнал да отговаря директно на въпроса, но Той отговорил така, че заставил жената да се позамисли.

„Пиещите от кладенеца на Яков ще дойдат отново и ще вземат още вода. Той не може завинаги да избави човека от жаждата“.

Това самарянката го знаела много добре. Тя ненавиждала ежедневните разходки до кладенеца, защото не дружала с множество от съседските си в града и на нея не ѝ било приятно да се среща с тях на кладенеца.

Исус продължил:

„Водата, която аз ти давам, ще те напълни и ти никога няма да бъдеш жадна, защото източника завинаги ще остане в теб и никога няма да пресъхне“.

Жената до края не осъзнавала за какво говори Исус, но разбрала, че всичко казано от Него ѝ харесва.

„Господине, дай ми от тази вода, за която Ти говориш” – поискала самарянаката.

„Иди, извикай мъжа си – казал Той – и ние ще поговорим над това”.

„Аз нямам мъж – отговорила жената и вдигнала воденоса на рамото си. Тя не искала да обсъжда този въпрос.

„Ти правилно каза – меко отвърнал Той. Самарянката сложила делвата на земята и с почуда погледнала Исус.

„Във всеки случай – продължил Той – ти имаше пет мъже, а човекът, с който сега живееш също не ти е мъж”

Жената онемяла. Откъде Той знае всички тайни от нейния живот? Тя знаела, че подобно чувство изпитваш, когато стоиш пред Бог. Самарянката знаела, че животът ѝ не се е подредил съвсем добре и тя не искала да говори на тази тема.

„Господине, аз мисля, че Ти си пророк” – казала тя. С това искала да смени темата и да не си спомня за своите проблеми.

„Кажете ми – продължила самарянката – къде ние сме длъжни да се молим на Бог? Вашите хора говорят едно, а нашите – друго”.

Исус разговарял с жената душевно, без някакво предубеждение. Той мислел за нейната душевна болка, за нейното разбиране за формалностите, ценностите и спорните въпроси. Самарянката отвърнала меко, но с убедителни думи към Исус.

„Ти заеш – промълвила тя накрая – говорят, че скоро ще дойде Месия. Аз мисля, че Месия, това си Ти.

Исус се усмихнал, забравяйки за Своята умора, глада и жаждата. Самарянката започнала да осъзнава, Кой стои пред нея. Христо казал: „Това съм Аз, Месия, Който говори с тебе”

Сега жената почувствала, как водата на живота започнала да пълни душата ѝ. Оставяйки всичко до

кладенеца, тя побързала да се върне в града и да покани съседите си да дойдат и да видят Месия.

Исус така и не пил нито една глътка вода, а жената не обърнала внимание, че тръгнала, без да вземе със себе си делвите с вода. Въпреки това почувствала себе си освежена.

* * *

Събота

1.Разделете лист на четири части. Във всяка от частите нарисуйте, как си представяте богослужението по време на:

а/патриарсите /Авраам, Исак, Яков/

б/Израилтяните в пустинята

в/в дните на Исус Христос

г/в наше време

2.Отделете специално време за среща с Исус през тази седмица /среща с Исус вчаса/.

Неделя

Прочетете основния текст Йоан 4:24. Постарайте се да обясните на някой, в какво, по ваше мнение се заключава смисъла на богослужението „в дух и истина”.

Молете Бог да ви помогне да спазвате графика на личните ви религиозни обещания за тази седмица.

Понеделник

Прочетете Йоан 7:37-39, Откр.21:6 и 22:17

Попитайте, минимум, трима възрастни и изяснете, какво означава за вас „вода на живот”.

В своята тетрадка запишете приетите от вас обещания и бъдете готови да ги разкажете във времето на съботното училище следващата събота.

Вторник

Прочетете Йоан 4:4-12

Как предполагате, какво почувствала жената, когато Исус поискал от нея да пие? Била ли е тя разсърдена, изплашена, оскърбена и какви чувства е изпитвала още? Какво ще почувствате вие или ще направите, ако непознат се обърне към вас с молба?

Помолете Исус да ви помогне да отговорите правилно на молбата на нуждаещите се хора.

Сряда

Прочетете Йоан 4:13-15; Пс.62:1 и 41:2.

Помислете, какво във всеки случай означава ЖИВАТА ВОДА, която Исус предложил на жената? Какво е мнението на жената?

Намерете някой, който би поискал да пие и му предложете чаша вода.

Молете Исус да ви помогне да приемете това, което Той ви предлага.

Четвъртък

Прочетете Йоан 4:16-20.

Как предполагате, какво е почувствата жената, когато Исус ѝ е казал за мъжа ѝ? Каква била нейната реакция? Какво може да ви каже Исус, показвайки ви, че ви познава?

Молете се за това, да бъдете готови да дадете правилен отговор, когато Бог ви помоли да направите нещо.

Петък

Прочетете Йоан 4:13-15

Какво според вас е имал впредвид Исус, когато казал: „Истинските вярващи ще служат на Отца с дух и истина”? Как вие можете да служите на Бог с дух и истина?

В тетрадката си съставете списък с хора, с които можете да споделите любовта на Исус. Срещу всяко име напишете, как ще направите това. Помолете Бог да ви помогне да Му служите и да обръщаме към Него близките ни.

СТРЕЛИТЕ НА ПРИЯТЕЛСТВОТО

Текст за изучаване: 1Царе 20 глава

Стих за запаметяване: «И Ионатан каза на Давида:

Иди с мир, както се заклехме ние двамата в Господното име, като казахме: Господ да бъде *свидетел* между мене и тебе, и между моето потомство и твоето потомство до века.

» (1Царе 20:42).

Главна мисъл: Ние можем да се доверим на приятелите си и да ги уважаваме, основавайки се на общите цели и ценности.

Сключвали ли сте се някога сделка с някой, да използвате секретна връзка? Или да учите шифри? Имате ли таен начин да общувате с вашият най-добър приятел? Двама библейски герои направили така много години назад във времето?

* * *

„Татко! – провикнал се дванадесет годишният Соломон – Аз съм много ядосан на Кифа. Аз никога повече не искам да съм му приятел”.

„Мъчно ми е да чувам това – отговорил цар Давид – Позволи ми да ти разкажа една история, преди да вземеш окончателно решение”.

Соломон винаги обичал да слуша разказите на баща си и затова се наместил удобно.

„В юношеството си аз имах приятел, когото аз ценях повече от еднородните си братя” – започнал Давид.

„О! Ти говориш за Йонатан” – прекъснал баша си Соломон.

„Да, така е. Аз се срещнах с Йонатан след битката с Голиад и от този момент ние станаме най-добрите приятели”.

„Аз никога не съм живял преди това в дворец – продължил Давид – трябваше да се уча на много неща. Йонатан ми помогна да усвоя нови неща, които преди това не знаех в моя живот. Но приятелството не е едностранно, нали знаеш”!

„Какво искаш да кажеш с това” – заинтересован попитал Соломон.

„Не исках той да ми дава само – обяснил Давид – но исках да отговоря на доброто с добро”.

„Че какво можеше да дадеш на царския син? – разсмял се Соломон – ти си бил обикновен овчар”.

„Да, това е така – съгласил се Давид – Но аз въпреки това можах да направя най-добрият подарък – *истинско приятелство*. Заедно ние правехме много неща. За мен и Йонатан това бяха велики подвизи. За разлика от него, баща му, цар Саул, не ме обичаше толкова много. В началото той ме харесваше, но след известно време царят започна да ми завижда и за мен се появи заплаха. Саул не позволяваше на Бог да работи в неговия живот и затова престана да се доверява на монго близки хора. Аз се оказах един от тях.

„Значи, вие не сте били просто приятели с Йонатан” – замислено попитал Соломон.

„В известен смисъл – ДА. Но истинските приятели никога не се предават, даже когато на пътя им се изпречат трудности – отговорил Давид - От време на време ние трябваше да сме много внимателни. След времето, когато

Саул изпрати няколко свои слуги, за да ме убият, аз разбрах, че ние с Йонатан повече не можем да се виждаме свободно”.

„И какво направи ти” – потитал Соломон.

„Аз изпратих на Йонатан съобщение по вестonosец и го поканих на среща. Когато той се появи, аз му обясних, че неговият баща се опитва да ме убие. Аз бях длъжен да се крия след това.

Заедно с приятеля ми решихме следното: Когато Саул забелязал моето изчезване от семейния празник, Йонатан ще разбере дали съм в безопасност. Ако царят изпадне в гняв, то Йонатан ще се убеди, че аз съм прав и че Саул се опитва да ме унищожи”.

„И как приключи всичко това?” – ококорил се Соломон от любопитство.

„Саул дошъл в такава ярост, че хвърлил копието си върху собствения си син Йонатан.

Но да се върнем към нашия план – Давид придърпал Соломон към себе си. – Ние решихме, Йонатан да излезе на полето, за да постреля с лък, а аз ще се скрия в близко място около полето. Йосафат ще изстреля стрела към скалите и след това ще каже на оръженосеца си специални думи, и аз ще знам дали съм в опасност или съм свободен”.

„Добре, добре и после” – нетърпеливо попитал Соломон.

„Йосафат така и направил, както планирахме. Разбирайки, колко е разгневен баща му, той дойде там, където бях аз. Изстреля стрела и произнесе специалните думи, за които ние приди това бяхме се разбрали. След това Йосафат отпратил оръженосеца си в двореца, а аз излязох от укритието си и ние успяхме да поговорим.

„И какво каза Йонатан?” – на Соломон много му се искаше да знае това.

„Йонатан каза, че знае за това, че аз ще бъда следващият цар на Изаил. Но той искаше да му обещава, че ако нещо се случи с него, аз да се погрижа за семейството му

до края на живота ми. Ние вече разбирахме, че може никога повече да не се видим. Но си обещахме завинаги да си останем приятели, каквото и да се случи. Това беше последният път, когато аз видях Йонатан жив.

„И вие удържахте на обещанието си да останете приятели, даже и в трудностите” – казал Соломон, дълбоко замислен.

„Да, точно така – кимнал Давид – Ти трябва много да се трудиш, когато се обречеш на приятел, който обича Бога и му служи, за да може вашите взаимоотношения да продължат, колкото се може повече. Вие трябва да се обръщате един към други с уважение и честност. И когато дойдат тежки времена, вие ще преодолеете всички изпитания, а ти няма да загубиш приятеля си”.

„Аз мисля, че има някои неща, които трябва да обсъдя с Кифа – решил Соломон. – Той ми е много добър приятел, за да си позволя да го загубя.

* * *

Събота

История

Ернест Шекелтон, известен пътешественик се приготвил да изследва Южният полюс и искал да привлече верния си приятел с фамилия Вилд като помощник. Този приятел в предишната експедиция се оказал много надежден и предан човек, и Шекелтон го искал и този път. Но Вилд не се виждал никъде, никой не знаел къде е той. Едни казвали, че Вилд е тръгнал към Африка, други – в Австралия, но всички убеждавали Шекелтон, че няма как да намери Вилд и трябва да тръгне за Южния полюс сам. Шекелтон отговорил: „Аз съм сигурен, че до Вилд ще достигне слух, че аз тръгвам и той ще се присъедини към мен, когато му е удобно.

„Нищо подобно” – говорели познатите му. Но вечерта, към изследователя се приближил прислугата и му дал визитка и казал, че на първия етаж го чака гост. Шекелтон погледнал визитката и прочел: „Георг Вилд”.

„Това е той! – провикнал се изследователят радостно. – веднага го пуснете при мен!”

Вилд влязъл, приятелите се прегърнали, седнали и първото нещо, което Шекелтон попитал било:

„Как разбра, че аз ще ходя на Южния полюс?”

Вилд отговорил: „Аз се намирах в Африка, в много добра фирма и неочаквано към нас се присъедини още един човек. Оказа се, че той те познава и чул за твоите планове да тръгнеш за Южния полюс. Аз оставих всичко и сега съм пред теб! Кога тръгваме?”

Как мислите, Вилд постъпил ли е в действителност приятелски? Той не чакал да го повикат, но знаейки че е нужен, дошъл незабавно.

Бог знае за нашите нужди преди да сме си помолили и е готов да ни отговори във всяко време. Той е сегашният Верен Приятел на хората.

А вие, стараете ли се веднага да откликнете на нуждите на своите близки, приятели или родители? Или на тях им трябва дълго време да чакат, докаго вие се отзовете?

Помолете Исус, да възпитате в себе си качества, които да ви направят достойни да ви назовават истински приятели, а именно: готовност да окажете помощ, ако някой е попаднал в беда; душевна щедрост; безкористност; внимание и други качества.

Неделя

Запишете стихът за запаметяване /1Царе 20:42/ на лист хартия и го оформете като документ.

Повтаряйте го всеки ден в продължение на тази седмица.

Понеделник

Прочетете 1Царе 20:1-10.

В тетрадката си опишете събитията със свои думи.

Отговорете на въпроса – „Ако вие сте на мястото на Йонатан, как ще постъпите?“

Намерете в литературата или поразпитайте близките си за пример на такова приятелство, каквото е било у Йонатан и Давид.

Вторник

Прочетете за плановете на Давид и Йонатан в 1Царе 20:11-23.

Отбележете думите, потвърждаващи, че на Бог е отделено специално място в този план. Какви общи цели са си поставили Давид и Йонатан?

С един от вашите приятели съставете списък с вашите общи цели!

Сряда

Прочетете 1Царе 20:24-33 за това, което се случило между Саул и Йонатан /Йоан 4:13-15, Пс.62:1 и Пс.41:2/

Помислете, какво е чувствал Йонатан, когато е видял поведението на баща си?

Поговорете с възрастни християни за действията, които вие стичате за неправилни. Вие може да сте неспокойни и да се смущавате, но много важно е да споделите това с някой.

Помолете Исус да ви помогне да бъдете достатъчно силни, че във всяка ситуация да правите правилния избор.

Четвъртък

Прочетете 1Царе 20:34-40.

Съставете в тетрадката си списък от три до пет свои най-добри приятели. Около всяко име споменете две причини, по които дадения човек се явява ваш приятел.

Благодарете на Бог за своите приятели. Назовете техните имена.

Петък

Прочетете края на историята в 1Царе 20:41,42

Напишете на приятеля си писмо, благодарете му аз подкрепата и за това, че той е за вас истински приятел.

Помолете Бог да ви помогне да бъдете такива честни и съпричастни с приятеля си, така както се явява за нас Исус Христос.

ДОСТОЕН ЗА УВАЖЕНИЕ

Текст за изучаване: 1Царе 24глава

Стих за запаметяване: «Почитайте всички; обичайте братството; от Бога се бойте, царя почитайте» (1Петр.2:17).

Главна мисъл: Ние с уважение и внимание се отнасяме към другите хора, независимо от това, как те се обръщат към нас.

Има ли сред вашите приятели такива, които постоянно причиняват караници или дразги? Опитайте ли се да им отговорите по същия начин?

* * *

Много месеци Давид и неговият отряд са се крили от цар Саул, както и постоянно да стоят на стража, охранявайки предграничния град на филистимците. Веднъж Давид посетил Йонатан, но те не могли и крачка да направят без това да достигне до шпионите на Саул.

Цар Саул знаел, че Бог е избрал Давид за следващ цар и нищо не му давало спокойствие докато не убие Давид. Той искал на трона да бъдат единствено неговите наследници. Веднъж някой казал на Саул мястото, където се намира Давид. По думите на вестителя, Давид се намирал в пустинята Ен Гадди.

Саул взел със себе си три хиляди войника и се оправил да търси Давид. Към края на изтощителното пътуване през гората в търсена на врага, Саул стигнал до една пещера, където влязъл по нужда.

В същото време Давид и неговите хора също се криели в тази пещера. Пещерата – това е хубаво укритие, но можело да се окаже и клопка. Но Бог закрилял и там Давид.

Неочаквано входа на пещерата се затъмнил – в нея влязъл сам пътник. Хората на Давид, гледайки към входа разбрали, че това е цар Саул. Затова казали на Давид, че това е само Божията ръка. „Бог ни показва, че предава цар Саул в ръката ти – настоявали воините – това е твоят шанс да се разправиш с него”.

Давид слушал подчинените си и размишлявал над техните думи. Да, по провидението на Бог, Саул се оказал в неговата ръка, но правилно ли е да унизява царя?

Хората на Давид все още се опитвали да го убедят, че в дадените обстоятелства е видна Божията ръка. Накрая търпението на Давид свършило.

Внимателно прикривайки се, Давид се оказал до Саул. Той протегнал ръка и внимателно отрязъл парче от царската мантия и бавно се върнал обратно при другите. Всички, пазели тишина, докато Саул излезе от пещерата.

„Вижте, какво направих – въодушевено извикал Давид, когато царят го нямало – Аз отрязах парче от мантията на Саул! Никога не съм бил толкова непочтителен”.

Войниците недоумявали, това което им говори Давид. За какво говори той! Цар Саул се опитва да го убие, а той се гордее с това, че е отрязъл част от царската мантия. Те гледали на любовта на предводителя си, възхищавали му се, но не го разбирали.

Давид енергично изкочил от пещерата и завикал след отдалечаващия се Саул:

„Господарю мой”.

Цар Саул бавно се обърна. Той видял юношата, разкрячен над него.

„Защо слушаш, когато хората говорят: „*Давид се опитва да те убие*“? Днес убеди ли се, че Бог те предаде в ръката ми и аз можех да те убия. Всички около мен ме съветваха да го направя, но аз не можех да убия помазаника Божий“. И Давид бавно вдигнал ръка. Пръстите му държали парче плат от царката мантия.

„Ти виждаш ли това, което държа? Аз бях достатъчно близо до теб, за да мога да го отрежа от дрехата ти“ – казал Давид.

Царят погледнал мантията си. Наистина това било част от там и Саул погледнал обратно към Давид. За миг топлина стоплила сърцето му и той осъзнал, че е бил несправедлив към Давид.

„Аз знам, че един ден ти ще станеш цар“ – замислено казал Саул – Ти, Давиде си по-праведен от мен. Кой е чувал за човек, който би позволил на врага си да избяха от сигурна смърт, както ти направи днес?“

Саул добавил и какво хубаво искал той да стане, ако нещо ненадейно се случи с него.

„Давиде, обещавай ми – поискал Саул – че ще бъдеш добър с моето семейство, когато станеш цар“.

Но нямало смисъл да казва това на този юноша, който към всички хора се отнасял с уважение и внимание, независимо от тяхното отношение към него.

* * *

Събота

Направете плакат със стихът за запаметяване /1Петр.2:17/.Започнете да учите стиха.

Неделя

Прочетете 1Цар 24:1-4

Помислете, можете ли да си спомните случай от вашия живот, когато сте искали да си отмъстите? Какво направихте? Беше ли правилно вашето решение?

Понеделник

Прочетете Римл.12:10 и Фил.2:3. В тетрадката си запишете своето мнение за тях. Как те говорят за „отмъстителността“?

Вторник

Прочетете 1Цар.24:5-7

Как мислите, защо съвестта измъчвала Давид? Вижте, как той честно признал, че е направил неправилна постъпка. Как се развиват събитията, когато ние сами ги контролираме и не се доверяваме за това на Бог?

В тетрадката си се помъчете да опишете своите чувства, когато ви безпокои съвестта.

Сряда

Прочетете 1Цар.24:8-15 и Притчи 25:6. Намерете най-малко два способа, когато Давид в тези стихове е проявил уважение към Саул. Как Давид изпълнил Притчи 25:6?

Попитайте възрастен, на кого и какво уважение те оказват. Поинтересувайте се дали и на тях би им се искало да получат уважение. Ако ДА, то по какъв начин?

Четвъртък

Прочетете 1Цар.24:16-22. Обърнете внимание на стих 17.

Забележете как Святият Дух трогнал сърцето на цар Саул. За определено време той се разкалял и смирил. Каква е вашата реакция, когато някой ви показва вашите грешки?

Помолете Бог да ви помогне да възприемете правилно, отправените към вас наставления, които Той ви изпраща.

Петък

Прочетете Левит 19:32; Лука 14:10 и Матей 7:2/втората част/, 12.

В своята тетрадка напишете писмо на Бог, разказвайки Му, това което сте почувствали, прочитайки Неговите думи и този разказ.

Помолете Го, Той да ви помогне да разберете, как да промените живота си от получените през тази седмица знания.

ВЕЛИКОДУШИЕ И СПРАВЕДЛИВОСТ

Текст за изучаване: 1Царе 25:1-35

Стих за запаметяване: „Той ти е показал, човече, що е доброто; И какво иска Господ от тебе Освен да вършиш праведното, да обичаш милост, И да ходиш смирено със своя Бог?“ (Михей 6:8).

Главна мисъл: Всички ние сме деца на Бог и затова сме длъжни да постъпваме честно и справедливо в отношенията си един с друг.

Случвало ли ви се е към вас да се обръщат неправилно, без уважение? А постъпвали ли сте така вие с другите? Доколкото всички ние сме деца на Бог, сме длъжни да проявяваме един към други внимание и уважение.

* * *

Давид и неговите хора все още живели в пустинята. Недалеч от тях пасяли стада – към хиляда кози и три хиляди овце. Давид и неговите хора ги охранявали от диви зверове и грабители. Благодарение на тази защита, пасторите спокойно изпълнявали своята работа.

Дошло време овчарите да се сменят. Те подкарали животните към мястото на своя господар, Навал. Той бил богат, но не много добър човек. Той имал ужасен нрав и

глупав маниер. В допълнение на всичко това Навал страшно много обичал да са заяжда. Да и името Навал означавало „глупав“ и „безчувствен“, което явно му подходило.

На Давид, както обикновено, не му стигали запазите от храна и той решил да изпрати един човек от своите и да помоли Навал за продукти. Давид казал на своите хора да разговарят с Навал вежливо и с уважение, преди всичко да му пожелаят мир на него и цялото му семейство. Да му обяснят, че те добре са отхранявали стадата и без разрешение на хазаина не са вземали нито една овца.

Навал, верен на своето естество, не оценил направеното за него от Давид и неговите хора. Той мислел единствено за своето благополучие и не искал да дели нито частичка от своето имущество с някой.

„Кой е този Давид? – избухнал Навал – Откъде да знам, че тези хора не са избягали роби? Защо съм длъжен да им давам?”

Хората на Давид се върнали в лагера с празни ръце и докладвали за всичко на предводителя си. Давид се разгневил.

„Подгответе се за бой” – наредил той.

Навал не отказал само да му даде полагащото се, но и го оскърбил. Давид не искал да прости това. Четиристотин негови войни се отправили към мястото на Навал, а двеста останали да пазят лагера.

Между другото, един от слугите на Навал видял хората на Давид още в пустинята и бързо се отправил към Авигея - красива и умна жена на Навал.

„Господарке – казал той – Давид изпратил вестonosец, който да предаде на нашия господар, своите поздрави и почести, но той ги оскърби много. Хората на Давид ни направиха много добри неща. За всичкото време, докато ние пасяхме стадата, на нас нищо не ни се загуби. Воините на Давид бяха велика стена, която ни защитаваше. Моля ви,

можете ли да направите нещо? Аз се боя, че на това място ще се случи нещо ужасно”.

Авигея бързо се захванала за работа. Тя имала опит като миротворец, защото Навал настройвал против себе си много врагове, а сега и Давид. Тя започнала да приготвя продукти: два пакета с хляб, два меха вино, пет опечени агнета и други продукти. Колко магаренца са й трябвали, за да пренесе всичките тези дарове? Авигея не се успокоила, докато всичките провизии не били отправени към Давид.

Давид вече приближавал имота на Навал и на пътя казал на своите хора:

„Какъв беше смисълът да охраняваме стадата на Навал и да се бием с неговите врагове! Аз възнамерявам да убим всички, които намерим в имението му”.

На пътя Давид видял керван с тежко натоварени магарета. На едно от тях яздела красива жена. Забелязвайки приближаващите към нея Давид и неговите хора, тя спряла кервана, слезла от магаренцето и се поклонила до земята.

Давид също спрял своите хора и тръгнал към Авигея.

„О, Давиде – казала тя – за всичко това съм виновна аз. Съжалявам, че не видях хората, които си изпратил. Тук има подаръци за теб и твоите хора. Ние сме благодарни за всичко, което ти направя за нашите слуги и стада. Моля те, приеми всичко това от нас и се върни назад; не извършвай това, за което след време ще съжаляваш. Аз знам, че Господ ще продължи да те благославя. Не унищожавай чужд имот и не проливай кръв”.

Давид внимателно гледал стоящата пред тях жена. В нейните думи имало смисъл. Приятния разговор и справедливата постъпка на Авигея го убедили да не наказва Навал. Разбира се, Давид бил готов да направи грешка и да даде урок на Навал, но той решил да предаде съдбата на Навал в ръцете на Бог, както направил и в случая със Саул.

„Благодаря ти Авигея, за даровете – казал Давид – Върни се с мир в дома си. Аз ще те послушам и ще приема съвета ти”.

Давид и неговите воители с благодарност приели подаръците, принесени от Авигея и тръгнали назад към лагера.

Тази вечер Авигея не казала за случилото се на Навал – той бил много пиян. Авигея направила това на следващата сутрин, а Навал така се изплашил, че получил удар. Той умрял след десет дни. Разбирайки за смърта на Навал, Давид се зарадвал, че послушал съвета на Авигея и предал всичко в ръцете на Бог.

Събота

Споделете своите впечатления от днешния урок с родителите си на вечерното семейно богослужение.

Неделя

На лист хартия нарисуй два отпечатъка на крака, като вашите и два отпечатъка на по-големи крака, които ще бъдат на Бог. Над рисунката напиши стихът за запаметяване. Постади рисунката в твоята стая.

Започни да учиш стиха.

Понеделник

Прочети 1Йоан 4:11-19.

Запиши в тетрадката си тези стихове със собствени думи. Вместо „ние” и „наш” използвай „аз” и „мой”.

Помолете Бог да ви покаже, какво означават тези стихове за вашия живот.

Вторник

Прочетете 1Цар.25:2-17. Съставете списък с характерите, споменати в тези стихове и дайте на всеки лична оценка. Как мислите, била ли е естествена реакцията на Давид? Защо?

Помолете Бог за духът на добротата и справедливостта в отношенията ви към другите, а също така и в отношенията със собствените ви братя и сестри.

Сряда

Прочетете 1Цар.25:18-22

В тези стихове е обрисувана картина с бъркотии и суматоха в лагера. Нарисувайте картина или направете графика на действията.

Помолете Бог да ви помогне да разберете другите така, както Той ви разбира.

Четвъртък

Прочетете 1Цар.25:23-31.

Топлата реч на Авигея убедила Давид да не се „среща“ с Навал. Какви четири достойни за уважение постъпки, направила Авигея?

Помолете Бог да ви помогне в отношенията ви с другите да показвате разбиране и уважение.

Петък

Прочетете 1Цар.25:32-35.

Пред вас е отговора на Давид на речта на Авигея. Каква би била вашата реакция, ако някой дойде при вас и започне да ви отказва от работа, която вие сте замислили и даже вече започнали? Какъв беше отговорът на Давид?

Благодарете на Бог за духовните ви приятели и за вашето семейство, което ви помага да разбирате това, че с другите хора трябва да се разговаря справедливо и уважително.

ИЗМАМА, НОСЕЩА СЛЕД СЕБЕ СИ СМЪРТ

Текст за изучаване: 2Царе 11

Стих за запаметяване: „Лъжливите устни са мерзост Господу, А ония, които постъпват вярно, са приятни Нему” (Притчи 12:22).

Главна мисъл: Ние се отнасяме към другите хора с уважение, ако им казваме истината и не ги използваме за лични интереси.

Някога искали ли сте нещо толкова много, че заради него вие може би сте излъгали? А след като удволетворихте желанието си, изпитахте ли истинска радост? Случи ли се така, че вашата измама да бъде разкрита?

* * *

Беше пролет – време на царките военни походи. Израил воювал с амаличаните. Докато армията, под командването на Йоав обсаждала вражеските градове, Давид решил да остане в Ерусалим.

Този ден Давид не могъл да заспи, станал от постелката си и се качил на покрива на своя дворец. През улицата в съседния двор той видял красива жена, която се къпела. Давид поискал повече информация за нея и изпратил слугата си да разбере коя е.

Оказало се, че това е Витсавее, жената на Урия, един от неговите храбри и преданни воители. Царят изпратил да извикат Витсавее, преспал с нея, а след това я опратил в дома й.

Скоро след това Витсавее казала на Давид, че е бременна. Давид онемял. Той разбрал, че е постъпил неправилно, но се страхувал публично да признае греха си, защото законът гласял, че прелюбодейството е грях и прелюбодеецът трябва да бъде умъртвен. Ако Урия разбере за това, той спокойно може да отнеме живота на царя. Още повече, той може да подбуди целия народ към въстание.

Не желаещ да признае своята немощ и да се обърне към Бог, Давид решил да излезе от това положение със собствени сили. Той извикал Урия от войната, така че той да може да преспи една вечер с жена си. Царят се надявал, че никой никога няма да разбере, от кого е родила Витсавее.

Давид изпратил вестносец до Йоав: *„Изпрати ми Урий Хетянина“*. Когато Урия влязал в двора, Давид се присторил, че иска да разбере от него, как върви войната. След като изслушал Урия, царят му предложил да отиде в дома си, да се измие и да си почине.

Но Урия не отишъл в дома си. Той останал цялата нощ със своите слуги до вратата на царския дом. Когато това достигнало до ушите на Давид, той попитал Урия: *„Защо ти не отиде у дома си и не спа в леглото си?“*

Урия, като верен войник казал: *„Аз не мога да отида в моята къща и да се наслаждавам да домашния уют, докато в това време Йоав и другите воители воюват на полето“*.

Давид направил още един опит да отпрати Урия в дома му: *„Остани в града още един ден, ти може би си уморен – настоял царят – Яж с мен“*.

По време на храненето Урия се напил, но въпреки това не отишъл в дома си. По този начин планът на Давид не проработил.

На сутринта Давид написал на Йоав послание и го изпратил заедно с Урия в лагера. Посланието гласяло: *„Постави Урия там, където сражението е най-ожесточено, а след това отстъпете от него, така че да го убият“*.

Колкото повече Давид се опитва да скрие своя грях и сам да отстрани последствията, толкова по-ужасен ставал грехът му.

Йоав направил така, както му било наредено. Когато израилевата армия обсаждала града, той поставил Урия на най-опасното място в сражението. Били убити няколко човека участващи в сражението в това число и Урия.

Скоро цар Давид получил известие. Бързоходец му донесъл пълен отчет за сражението. В него се говорело, че армията се приближила много близко до стената на града и вражеските стрелци имали възможност да стрелят и да убият някои от израилтяните. Йоав дал и още едно точно указание:

„Ако Давид се разгневи за загубата, кажи му, че всред учитете се оказа и Урия Хетеец“.

Бързоходеца направил обстоен отчет за събитията, а Давид отвърнал: *„Мечът убива понякога този или онзи. Усилете атаката и разрушете града“*.

Давид най-накрая си помислил, че е успял да скрие грехът си. След дните на траур за Урия, Витсавее му станала жена. В това време Давид забравил Бог и уповал на собствените си сили и мъдрост. Неговото прелюбовейство било скрито с лъжа, а за лъжата използвал убийство. Давид станал друг човек – не такъв, какъвто той бил в пустинята, когато го преследвал Саул. Тогава когато цялото си упование възложил на Бог.

* * *

Събота

Помолете родителите си да споделят с вас техният опит за последната измама, която си спомнят, че са извършили.

Неделя

Нарисувайте големи устни, напишете на тях основния стих, отрежете рисунката и я сложете там, където можете да я виждате през цялата седмица.

Започнете да учите стихът за запаметяване.

Понеделник

Прочетете 2Царе 11:1-13.

Размислете върху ситуацията, в която вие сте почувствали силно изкушение да се примирите с греха или да скриете това, което сте извършили. Кое изигра главна роля в тази история и защо?

Помолете Бог да ви даде мъдрост и сила да постъпвате правилно.

Вторник

Прочетете 2Царе 11:14-26.

Отбележете в своята тетрадка, колко пъти и в кои моменти Давид е могъл да промени първоначалното си решение. Какъв би бил резултатът, ако Давид беше направил правилният избор във всеки от тези моменти?

Какво според вас ще бъде отношението на ръководителят на неговата армия?

Помолете се за ръководители от всички страни да познаят Бог като личен Спасител и да живеят под Неговото ръководство.

Сряда

Прочетете 2Царе 12:1-9

Какво мислите за постъпката на пророк Натан?

Как мислите, дали Давид щеше да реагира по същия начин, ако Натан веднага го бе обвинил за греха? Какви са вашите реакции, когато един човек постъпва несправедливо с други хора?

Обсъдете с някой възрастен вашето отношение към този, който говори зад гърба на някой друг. Как говоренето зад гърба се различава от това, което направи Натан в отношението си към греха на Давид?

Четвъртък

Прочетете Марко 12:31

В своята тетрадка напишете писмо, адресирано до някой нов ваш приятел и обяснете какви искате да бъдат приятелските ви отношения.

Помолете Бог да ви помогне да бъдете добри приятели.

Петък

Прочетете Притчи 12:19-22.

Изпейте тези стихове на известна от вас мелодия или измислете нова.

Прочетете Исаия 33:15,16

Измислете и запишете в тетрадката си рекламno съобщение за човек, който е описан в тези стихове.

Споделете своята песен или рекламno съобщение, със своето семейство днешното вечерно богослужение.

ПОКАЯНИ И ПОЛУЧАВАНЕ НА ПРОЩЕНИЕ

Текст за изучаване: 2Царе 12

Стих за запаметяване: „Признах греха си пред Тебе, и беззаконието си не скрих; Рекох: Ще изповядам Господу престъпленията си; И Ти прости вината на греха ми.” (Пс. 32:5).

Главна мисъл: Тъй като Бог ни прощава, ние можем да простим на себе си и на ближния си.

Някога молили ли сте Бог да ви прости, но и след прощението продължавате да изпитвате чувство на вина? Почерпете опит от Давид, който стана лъжец, убиец и прелюбодеец. Представете си какво е изпитвал той.

* * *

Цар Давид и Израил победили във войната с амонците. Давид се оженил за овдовялата Витсавее, очакваща дете. Да, но за кратко време Давид останал привидно мъдър и могъщ управител, какъвто бил винаги. Той скрил своя грях с помоща на убийство и никой не разбрал за това, с изключение на Йоав, Вирсавее и той самия.

Но не минало много време и по улиците се разнесе слух:

„Знаете ли че новата царица Витсавее е бременна? А най-смешното е в това, че нейният бивш мъж, Урия, са го поставили на явна смърт в най-ожесточената битка”.

„О да. Малко време след като Давид го повика при себе си. Но какво пък, след тази победа на „добрият” ни цар Давид, аз по-малко се безпокоя за своите данъци” – говорели някои.

„Ако всичко случващо е вярно, то в сравнение с Давид, цар Саул изглежда просто ангел” – казал друг.

Опита на Давид да скрие своя грях обезчестил самия Бог. А Бог обичал Давид много силно, че да допусне той да се движи по пътя на злото. И Господ изпратил вестител, желаещ да привлече вниманието на Давид. Бог изпратил пророк Натан да предаде вест от Него на царя. Натан бил доста смел, че да каже всичко, което цар Давид направил, даже и да го изпратят на смърт. Но Натан бил и мъдър. Той започнал своята реч с история, която без съмнение, щяла да се хареса на Давид.

Натан разказал за бедняк, имащ любима овчица, която била за него, като дете. Беднякът я хранил на масата си, позволявайки и да пие от чашата му и даже позволявал да спи с него на една постелка. А след това, богаташ, който внимателно се грижел за стадата си, желаещ да нахрани гостите си, взел овчицата на бедняха и заповядал да я опека и да я поднесат за обяд. Давид, както и очаквал Натан, се разгневил от историята.

„Богатият ще заплати със собствения си живот – провъзгласил Давид – Той е длъжен да отдаде на бедняка четерократно. В него няма милост”.

Натан гледайки Давид право в очите казал:

„Ти си този човек”

И преразказал на Давид веста, изпратена от Бог. Реакцията на Давид се оказала такава, каквато се надявал и

Бог да бъде. Царят в миг осъзнал, как силно неговите дела са наранили Небесния му Баща, Този, Който избрал него и не го бе лишил от Своите благословения през всички изминали години. Давид причинил зло на Урия, Витсавее, Йоав и целия народ на Израил, но най-важното, той причили болка на Бог. Давид много се натъжил.

Давид сам обявил присъдата на този богат човек от притчата. Смърт за смърт. Но Натан обявил на царя, че Бог е простил и на него няма да му се наложи да умре, но в наказанието той ще загуби бебето, което скоро ще роди Витсавее.

Сърцето на Давид било разбито. Той плакал, съблякал царските си дрехи, паднал на земята и се молел Бог да пощади детето. Няколко пъти съветниците му идвали и го убеждавали да яде с тях, но Давид отказвал. И въпреки това, бебето умряло.

Слугите се страхували да кажат това на Давид. Ако царят се натъжил толкова много, като разбрал за болеста на детето, какво ли ужасно нещо може да направи ако разбере за смъртта му. Слугите ходели около царя на пръсти и си говорели шепнешком.

Накрая Давид забелязал това и попитал:

„То умря, нали?”

„Да, господарю, то умря!” – със страх отвърнали слугите.

Давид можел да продължи да плаче, да го измъчва чувството на вина, причинено на много хора и на Самият Бог. Но Давид познавал Бога. Той знаел, че Бог му е простил и го е пощадил, дал му е сили да гледа хората в очите и да продължи своето дело. Давид се изправил, въздъхнал дълбоко, облякъл се в царските дрехи и казал да му приготвят обяд.

Последствията от греха на Давид, останали завинаги. Те никога не изчезнали. Но Бог му простил. Той не само простил на Давид, но и го благословил така, че Витсавее

родила друго дете, Соломон, който бил любимец на Бог и в един прекрасен ден станал най-мъдрият от всички царе, живеели тогава на земята.

* * *

Събота

Ако имате с някой натегнати отношения, постарайте се да ги изгладите по днешната рецепта.

Неделя

Изрежете от хартия маска. Използвайте „огледален начин“ и запишете на нея стихът за запаметяване. Прокарайте връв така, че като сложите маската и се погледнете в огледалото да прочетете стихът. Всеки ден слагайте маската и четете на глас стиха.

Понеделник

Прочетете Пс.51, написан от Давид след като пророк Натан го изобличил в грях.

Подчертайте тези места в псалма, които ви изглеждат особено важни.

Как мислите, бил ли е Давид простен във времето на тази молитва? Кои стихове могат да потвърдят вашия отговор?

Използвайте в молитва стихове, които днес подчертахте.

Вторник

Прочетете Пс. 32:1-4.

Някои автори казват, че Давид в тези стихове е описал своите чувства преди покаянието. Можете ли вие да си припомните чувство на вина причинено от нещо?

В своята тетрадка опишете, какво чувствахте, когато Святия Дух пробудил вашата съвест, че някои от вашите дела се нуждаят от прощение. Опишете, какво чувствахте след това, как помолихте Бог за прощение.

Сряда

Прочетете Пс.32:6,7.

Поставете стих 7 на някаква мелодия или си съчинете такава.

Разкажете на Бог, какво чувствате като четете този стих.

Четвъртък

Прочетете Пс.32:8,9

В своята тетрадка нарисуйте впряг на кон или магаре, така че да ти напомня за това, как Бог не иска да те ръководи.

Помолете Бог да премахне от твоето сърце всяко упорство.

Петък

Прочетете Пс.32:10, 11

Как мислите, отнасят ли се думите „праведен“, „уповаващ на Бог“ и „правдивият в сърцето си“ към хора, които не правят нищо глупаво. Или те се отнасят толкова към хора, които приемат прощение?

Обоснете своя отговор в тетрадката си.

„Възрадва се“ – означава, че е почувствал радост или невероятен възторг. Помислете, в какъв образ вие, повече от всички обичате да изразявате радост. Направете нещо, което за вас се явява изразяване на радост. Кажете на Бог, че правите това с благодарност за Неговата неизменна любов и прощение.